

Bergrede 1: De berg van het Koninkrijk

**Bij deze preek hoort een powerpointpresentatie.
Deze is afzonderlijk te downloaden.**

Liturgiesuggesties:

Lied 553 (Opwekking)
Persoonlijk gebed, votum en groet
Lied 462 (Opwekking)
Gebed om de opening van Gods Woord
Jesaja 2:1-5
Psalm 72:1 (NB)
Mattheüs 4:23-5:12
Lied 40 (Opwekking)
Voor de kinderen
Verkondiging: **'De berg van het Koninkrijk'**
Gebed
Dankzegging en voorbeden
Collecten
Leefregels van het Koninkrijk (Mattheüs 5:43-48)
Psalm 149:1 en 3 (NB)
Zegen

***

Voor de kinderen

Op een dag landde er een klein paardenbloemzaadje aan de rand van het bos, vlakbij een beekje.

Het zaadje schoot wortel.

En het duurde niet lang voor er een stevige, rechte stengel te voorschijn kwam, met een mooie bloem bovenaan.

Hebben jullie wel eens zo'n mooie **paardenbloem** gezien?

Toen de paardenbloem in het water van de beek keek en zag hoe mooi hij was, zei hij tegen zichzelf: 'De leeuw is de koning van de dieren, de zon is de koning van de lucht. Ik zal de koning zijn van de bloemen.'

'Zeg tegen de bloemen dat ze een koning hebben gekregen,' zei de paardenbloem tegen een voorbijvliegende bij.

'De paardenbloem izzz koning. De paardenbloem izzz koning', zoemde de bij door het bos.

'Kan dat zomaar zeiden de andere bloemen tegen elkaar?

De paardenbloem koning over ons?'

'Laten we het aan de wijze uil vragen.'

De oude wijze uil bladerde door haar boek waar alle wetten van het bos waren opgeschreven.

'De wet zegt dat er een grote koning voor nodig is om een minder machtige koning te kronen,' zei de uil.

'Dat betekent dat de paardenbloem de zegen van de zon nodig heeft, voordat hij mag regeren.'

Toen de paardenbloem dat hoorde, maakte hij meteen een afspraak met de zon voor de volgende morgen.

De zon kwam de volgende morgen vroeg te voorschijn.

Zijn witte licht straalde op het water en de kleuren van zijn zonnestralen verlichtten de hemel.

De paardenbloem stond trots voor hem.

'O Zon, ik dank u dat ik niet ben zoals de andere bloemen: luidruchtige grasklokjes of als die kruiperige viooltjes.

Bovenal dank ik u dat ik geen dorens heb, dat ik niet ben als die afschuwelijke roos daar.

Ik ben rond, net als u. En goudkleurig, net als u.

En mijn steel is zo zacht als zijde.'

De paardenbloem leunde achterover en wachtte tot de zon hem zijn zegen zou geven.

Even was het stil. En toen, zomaar opeens, schreeuwde de wilde roos het uit.

Hij was niet van plan iets te zeggen ... maar het licht van de zon was zo zuiver ...

En hij voelde zich zo doornig...

'Genade! Heb genade, o Zon', riep de roos.

'Het spijt mij zo van mijn doornen.'

De zon gaf onmiddellijk de roos zijn zegen.

Hij zegende de roos tot zijn bloemen wijdopen stonden en hun heerlijke geur door het bos zich verspreidde.

'Nee! Nee! U hebt de verkeerde bloem gezegend.'

De paardenbloem schudde zijn hoofd boos heen en weer.

Hé, ... dat was vreemd!

Zijn bloemblaadjes voelden anders aan, dan anders ... lichter.

Hij draaide zich om, om zichzelf in de beek te bekijken en hij hapte van schrik naar adem.

O nee! Zijn prachtige gouden kroon was veranderd in een zielig **donsballetje**.

'Mijn kroon! Mijn kroon is verdwenen!' jammerde hij.

'Zzzz te zzzzien ben je geen koning,' zoemde de bij.

*

In de preek van vanmiddag, jongens en meisjes, gaat het ook over een Koning.

Het gaat over God als Koning. En over zijn Koninkrijk.

Jezus vertelt de mensen die zijn komen luisteren over dat Koninkrijk van God.

Jezus vertelt hen ... dat als je je zo klein maakt als die wilde roos, je door God gezegend zult worden en je in dat Koninkrijk zult mogen binnengaan.

Maar als je net zo trots en hoogmoedig blijft als die paardenbloem ... dan geeft God je zijn zegen niet en blijf je voor altijd ver bij God vandaan.

***

Verkondiging

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongelui,

Ze kunnen je in Israël de berg van het Koninkrijk van de hemel, de berg van de Zaligsprekingen, precies aanwijzen.

Dé berg - schrijft Mattheüs, de bekende berg. Karn Hattim, 316 meter hoog. Meer een flinke heuvel zouden wij zeggen.

Oostelijk van het meer van Galilea, tegenover Kapernaüm.

Tegenwoordig staat er een **prachtige achthoekige kerk** op.

Iedereen die een reis naar Israël heeft gemaakt moet er zijn geweest.

Want vanaf de berg heb je een schitterend uitzicht over het meer van Galilea.

Als je daar in de prachtig aangelegde tuinen rondwaalt kun je je met een beetje inlevingsvermogen nog wel voorstellen hoe 2000 jaar geleden hier een grote menigte mensen in het gras zat ... om er ademloos te luisteren naar wat Jezus hen te vertellen had over het Koninkrijk van God.

Ademloos. Om de tijd en de zorgen van het leven even te vergeten.

*

“Toen ... ging Hij de berg op.” Zo begint - wat we zijn gaan noemen - de Bergrede.

“Toen ... ging Hij de berg op.” Die woorden herinneren ons aan Mozes.

Ook Mozes ging de berg op om met God te spreken. O

p de berg ontving Mozes zijn instructies hoe het volk van Israël ... volk van God zou mogen zijn.

En nu is daar Jezus.

Een tweede Mozes. Een tweede Middelaar tussen God en mensen

Het wordt daar, lieve mensen, wel heel spannend daar op de berg.

Er zijn heel wat vragen te beantwoorden.

Er is heel wat onderwijs te geven.

In de drie hoofdstukken die we de Bergrede noemen heeft Mattheüs een aantal uitspraken van Jezus bij elkaar gezet.

Allemaal **woorden** die te maken hebben met dat Koninkrijk van God dat nabij gekomen is:

* De zaligsprekingen

* Woorden over licht en zout zijn

* De geboden van het Koninkrijk

* In Gods Koninkrijk wordt iedereen recht gedaan.

* Hoe moet je bidden? (Jezus leert ons het Onze Vader)

* Wat is de betekenis van vasten

* Hoe ga je om met je geld (en de god van het geld: de Mammon)

* Bezorgdheid is niet nodig, want God zorgt voor je

* Pas op met oordelen over anderen. Kijk eerst maar eens naar jezelf.

* Horen en doen: wat God wil moet je ook in praktijk brengen.

In de Bergrede vertelt Jezus hoe het er aan toe gaat in dat Koninkrijk van God.

Het gaat er in ieder geval heel anders aan toe dan in de ‘gewone’ mensenwereld.

In de wereld leven mensen op eigen krachten en uit eigen mogelijkheden.

In het Koninkrijk van God leven mensen van genade en van de mogelijkheden die hen geschonken worden.

In de wereld leven mensen zich uit en doen dat vaak ten koste van anderen.

In het Koninkrijk van God wordt de liefde gekend en beleefd.

Liefde die zichzelf niet zoekt maar juist het geluk van de ander zoekt.

* Jezus vertelt in de Bergrede hoe een kind van dat Koninkrijk mag bidden tot zijn hemelse Vader.

* Dat hij mag leven als de bloemen en de vogels als hij geen geld en geen voedsel meer heeft.

* Hoe hij moet reageren als iemand hem dwingt één mijl te gaan.

* En hoe een burger van dat Koninkrijk kan beleven dat zijn levenshuis overeind blijft staan als de crisis komt.

Dát leert Jezus. Dat is de Bergrede.

Een profielschets van het Koninkrijk van God!

*

“Toen Hij de mensenmassa zag, ging Hij de berg op.

Daar ging hij zitten met zijn leerlingen om Zich heen.

Hij nam het woord en onderrichtte hen.”

Zie je het voor je. Zo'n glooiende **berghelling**.

Jezus zit op een grote steen.

Om Hem heen zitten zijn eerste leerlingen.

En daar achter - in het gras - een grote groep van mensen.

Honderden, misschien wel duizenden.

En zoals een leraar, een rabbi, in Israël gewoon is ... leert Hij.

Geeft Hij onderwijs aan zijn leerlingen.

Een openbare catechisatieles zou je kunnen zeggen.

Want je mag vragen stellen.

Een open gesprek rondom de Bijbel. Met wie?

Helemaal aan het eind van de Bergrede, in Mattheüs 7 vers 29, wordt nadrukkelijk gezegd dat Jezus hén, dat is de mensen die daar bij elkaar zijn gekomen, toesprak:

En Hij sprak hen toe “als iemand met gezag, en niet zoals hun schriftgeleerden.”

Om dus alle misverstand uit te sluiten: de woorden van de Bergrede zijn niet alleen voor de leerlingen van Jezus bestemd, ze zijn ook bedoeld voor al die mensen ... daar achter.

Voor de scharen. Voor u, voor jou en voor mij dus!

*

“Hij nam het woord en onderrichtte hen.”

Ik zei het al ... het wordt spannend daar op de berg.

Ademloos zitten de mensen aan Jezus' voeten.

Vol verwachting willen ze horen wat Hij te zeggen heeft.

Jezus is - de afgelopen tijd - met zijn leerlingen heel Galilea doorgetrokken.

Hij heeft zieken genezen. In elke synagoge heeft Hij het goede nieuws van het Koninkrijk van God verkondigd.

In heel Syrië praat men over niets en niemand anders dan over deze profeet en wonderdoener.

Grote groepen mensen zijn Hem gevolgd: uit Galilea en van over de Jordaan uit Dekapolis.

Het wordt dringen rond Jezus.

Een grote schare verzamelt zich om Hem heen.

En nu zitten ze daar met z'n allen in het gras.

Een rotsblok als preekstoel.

Stil! Luister!

“Gelukkig wie nederig van hart zijn, want voor hen is het koninkrijk van de hemel.”

Hoor je het goed? Jezus heeft het over het Koninkrijk van de hemel!

(Tussen haakjes: Mattheüs heeft het in zijn evangelie niet over het Koninkrijk van God.

Mattheüs heeft het over het Koninkrijk van de hemel of over het Koninkrijk van de Vader.

Dat komt omdat Mattheüs zijn evangelie - in de eerste plaats geschreven heeft - voor Joodse lezers.

En je weet misschien dat Joden maar wat veel eerbied en ontzag hebben voor de naam van God: JAHWE, HEER.

Die naam is voor hen zo hoog en verheven ... dat ze die naam nooit zullen uitspreken.

Die naam zullen ze met andere woorden omschrijven.

Dat doet Mattheüs hier ook. Het Koninkrijk van God omschrijft Mattheüs hier met: het Koninkrijk van de hemel.

Hij bedoelt echter precies hetzelfde. Maar dat dus tussen haakjes.)

Het Koninkrijk van de hemel.

Wat is dat eigenlijk? Kun je dat ergens op een landkaart vinden?

Kun je dat misschien terugvinden op de website van Google-Earth?

Of ... moet je dat misschien in de hemel zoeken?

Nee, natuurlijk niet. En toch?

Je vind dat Koninkrijk van de hemel, dat Koninkrijk van God overal waar mensen

Jezus navolgen.

Waar ze leerlingen van Jezus willen zijn.

Waar ze God weer als Koning van hun leven erkennen.

Dáár vind je het Koninkrijk van de hemel!

Het is het Koninkrijk van de vrede, waar de profeten van het Oude Testament al van spraken.

Daniël 2 vers 44, bijvoorbeeld.

Of Jesaja 2 vers 2-4: “Eens zal de dag komen dat de berg met de tempel van de HEER rotsvast zal staan, verheven boven de heuvels, hoger dan alle bergen.

Alle volken zullen daar samenstromen, machtige naties zullen zeggen: ‘Laten we optrekken naar de berg van de HEER, naar de tempel van Jakobs God.

Hij zal ons onderrichten, ons de weg wijzen en wij zullen zijn paden bewandelen.’

Vanaf de Sion klinkt zijn onderricht, vanuit Jeruzalem spreekt de HEER. Hij zal rechtspreken tussen de volken, over machtige naties een oordeel vellen.

Zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegijzers en hun speren tot snoeimessen. Geen volk zal nog het zwaard trekken tegen een ander volk, geen mens zal meer weten wat oorlog is.”

Het Rijk van de vrede:

- * Waar geen oorlogen meer worden gevoerd.
- * Waar iedereen tot zijn of haar recht kan komen.
- * Waar je eten en drinken kunt zoveel je wilt.
- * Waar geen ziekte of handicap je leven beperkingen opleggen.
- * Waar de dieren en de kleine kinderen zonder gevaar samen zullen spelen.

In dat Rijk is God Koning over alles en iedereen.

In dat Rijk heeft ‘de hemel’ het voor het zeggen en niet ‘de wereld’.

*

Moet je je, broeders en zusters, jongelui, eens voorstellen wat dat voor de mensen in Jezus’ tijd moet hebben betekend.

Ze hebben te maken met een Romeinse bezetter.

De **keizer in Rome** heeft het voor het zeggen ... ook in Israël.

Aan hem - keizer Augustus - moeten ze belasting - tol betalen.

Zijn afbeelding staat op de muntstukken waar ze hun dagelijks boodschappen mee moeten betalen.

Er woont een schertskoning - Herodes Antipas - in het koninklijk paleis in Jeruzalem.

Orde en gezag worden door Romeinse soldaten gehandhaafd.

En nu is daar Jezus - een van God gezondene, een rabbi, een profeet, die het heeft over een heel ander Koninkrijk.

Het Koninkrijk van de vrede, het Koninkrijk van de hemel.

Daar wil je toch meer van weten.

*

“Gelukkig wie nederig van hart zijn, want voor hen is het koninkrijk van de hemel.”

Het koninkrijk van de hemel, lieve mensen, het koninkrijk van God dat nabij gekomen is in Jezus, dat koninkrijk is voor ... wie nederig van hart zijn. (De vertaling van 1951 heeft het over: armen van geest.)

Wie dat zijn?

Het zijn dezelfde die de Joodse profeten en de psalmdichters: ‘anawiem’ noemen.

‘Anawiem’ dat zijn mensen die leven tussen hoop en vrees.

Er is zoveel in hun leven dat hen wanhopig maakt.

Ze wanhopigen aan de wereld waarin ze leven.

Een wereld vol uitzichtloosheid.

Ze wanhopigen bovendien aan zichzelf.

Diep van binnen hebben ze een duistere trechter ervaren die heel hun geestelijk bezit zo maar kan wegzuigen.

Zo van ... waar is nu mijn geloof? Waar is God in mijn leven?

Geestelijk zijn ze leeg van binnen. Heel de rijkdom van hun geloofsleven is verdwenen.

Het zijn mensen die geen uitzicht meer hebben op Gods toekomst met hun leven.

Maarten Luther was zo iemand.

Kort voor zijn sterven schreef hij op een papiertje: 'Niemand moet menen de heilige Schrift voldoende geproefd te hebben, ook al heeft hij honderd jaar lang met profeten als Elia en Elisa, Johannes de Doper, Christus en de apostelen de gemeente geregeerd.

Wij zijn bedelaars! En dat is waar!'

Dat zijn woorden van Maarten Luther.

Een mens die in z'n eentje de hele Bijbel heeft vertaald.

Een mens die aan de wieg van de Kerkhervorming, de Reformatie heeft gestaan.

Aan het einde van zijn leven staat hij met lege handen voor de eeuwige God: 'Wij zijn bedelaars! En dat is waar!'

*

Er zijn veel 'anawiem', 'armen van geest', 'bedelaars', onder de mensen die zijn samengekomen aan de voeten van Jezus.

Heel eenvoudige mensen. Nederig van hart.

Jezus kent hen, want Hij heeft midden onder hen gewoond.

Als Hij ze daar ziet, is het voor Hem ... alsof opnieuw de slaven van het volk Israël uit Egypte zijn getrokken.

En Hij staat op de berg als hun nieuwe Mozes.

Opnieuw gaat de hemel open.

En als lichtflitsen van Gods liefde voor zijn volk klinken vanaf de berg de zaligsprekingen: 'Makarios ...', 'Zalig ...', 'Gelukkig ...'

Gelukkig zijn ze, omdat God voor deze 'anawiem', deze 'bedelaars' een schitterend plan heeft.

Een plan waarvan de profeten alleen maar konden dromen.

Een plan waarvan Jezus nu het geheim onthult: "Gelukkig wie nederig van hart zijn, want voor hen is het Koninkrijk van de hemel."

Zij die in alles van God afhankelijk zijn ... voor hun dagelijks leven, voor hun geestelijk leven.

Voor hen is het Koninkrijk van de hemel. Voor hen.

Zijn zijn de kinderen van God.

Zij zijn de burgers van zijn Koninkrijk.

We kunnen, lieve mensen, ons nauwelijks de verbazing voorstellen die Jezus' zaligsprekingen bij de mensen van zijn tijd hebben opgeroepen.

Ze hebben zichzelf gezien als de meest ramp-zalige mensen van alle mensen.

Ze werden diep veracht door hun geestelijke leiders in Jeruzalem.

'Wat kan er nu voor goeds komen uit Galilea?'

Dat is toch het gebied waar ze de wet, de Thora, niet kennen. Het Galilea van de heidenen? Vervloekt zijn we.

Weet je hoe ver men daarin ging?

Rabbi Jonathan - niet de eerste de beste leraar in Israël - wilde elk van deze ongelukkigen wel in tweeën hakken.

En rabbi Eleazar zei zelfs dat het geoorloofd was één-van-het-volk-van-het-land op sabbat te villen. Zelfs op Grote Verzoendag!

En nu uitgerekend déze mensen worden door Jezus gelukgewenst.
Gefeliciteerd met de grootste erfenis die een gevlovene Israëliet ten deel kan vallen:
Het Koninkrijk van de hemel!
Dat is de grote verrassing die Jezus brengt.
Eigenlijk is Jezus zélf Gods grote Verrassing.
Hij zegt: 'Wat zijn jullie gelukkige mensen.
Jullie hebben Mij gevonden.
Ik neem jullie mee op de weg van het Koninkrijk van de hemel: de smalle weg.
Daar zul je rijkelijk beloond worden.
Zoals de profeten het hebben gezegd.'

En weet je wat zo opvallend is?
Jezus feliciteert hen, spreekt hen zalig, nog voordat Hij de wet van het Koninkrijk van de hemel heeft uitgelegd.
Hij zegt niet: 'Gelukkige mensen zullen jullie zijn, als je eerst mijn Bergrede volbrengt.'
Nee, voordat de schare de geboden van het Koninkrijk heeft gehoord, giet Jezus zijn blijdschap al over hen uit.
'Gelukkig ben je, nú al ...'
'Omdat ... omdat je het houvast in je leven bij Mij zoekt. Bij Mij alleen.'
Ja, van Jezus verwachten ze grote dingen.
Aan hen kan Hij Zichzelf kwijt.
Weet je, dat is nou genade, rijk en vrij.

*

Voor wie is er dan plaats in dat Koninkrijk van de hemel?
Wie zullen de **burgers** van dat Koninkrijk zijn?
Luister maar ... Jezus noemt er een heel rijtje op:
- Zij die nederig van hart zijn.
- Zij die treuren.
- Zij die zachtmoedig zijn.
- Zij die gerechtigheid zoeken.
- Zij die barmhartigheid bewijzen.
- Zij die een zuiver hart hebben
- Zij die vrede stichten.
- Zij die vervolgd worden.
Zij zullen mogen ingaan in het Koninkrijk van de hemel.
Zij zullen in die nu nog verborgen 'wereld' mogen leven.
* Daar zullen ze troost ontvangen.
* Daar zullen ze verzadigd worden.
* Daar zullen ze barmhartigheid ondervinden.
* Daar zullen ze God zien.

Geweldig, vind je niet.
Wie verlangt daar niet naar?
Wie wil daar niet bij zijn?

*

In ieder mensenhart, lieve mensen, leeft er het verlangen naar geluk.
Daarom kijken mensen, anders dan de dieren, verwachtend uit naar de toekomst.
Je hebt zo je idealen, je streeft naar doelen in je leven ... en als je ze niet kunt bereiken is er dikwijls onvrede, opstand, bitterheid in je hart.
De harde praktijk van het leven is dat veel dingen ons bij de handen afbreken.
En dan is er ook nog de dood die ons als een dreiging tegemoet reist.
Maar diep daaronder verborgen ... leeft er dat verlangen naar geluk, naar een beter, een ander, een hemels leven.

In de Bergrede herinnert Jezus ons er aan ... dat wij dat geluk en die vrede zijn kwijtgeraakt. wijtgeraakt in het paradijs.
Toen de mens als God wilde zijn.
Jezus leert ons ook ... dat we dat geluk terug kunnen vinden.
Dat is de blijde boodschap die Hij daar op de berg van het Koninkrijk en overal waar Hem de gelegenheid wordt geboden ... verkondigt.
Want als je met God leeft ... pas dan ben je echt gelukkig.
Als je Hem Koning laat zijn in je leven ... hoef je je verder geen zorgen te maken.
Hij geeft 'bedelaars', mensen met een nederig hart, ... een leven in overvloed.

*

Hoe je daar deel aan kunt krijgen?
Hoe je een toegangsbewijs, een visum kunt krijgen voor het Koninkrijk van de hemel?
Jezus zegt: "Kom tot inkeer." (vs. 17) "En geloof Mij op mijn woord."

Je weet vast wel wat een spookrijder is.
Dat is iemand die aan de verkeerde kant van de snelweg rijdt.
'**Ga terug**' - dat lees je op een bordje aan het begin van een afrit.
'Ga terug, anders maak je brokken.'
Om het Koninkrijk van de hemel te kunnen binnengaan moet je dus terug.
Omkeren.
Je kunt het ook vergelijken met een hardloopwedstrijd.
Op de helft van het af te leggen traject staat een vlag waar je omheen moet om de afstand terug af te leggen.
Die vlag is het keerpunt.
Maar wie dat keerpunt over het hoofd ziet - of sterker nog - wie dat keerpunt negeert en voorbij loopt ... die zal de eindstreep niet - of in ieder geval - te laat bereiken.
Velen hollen jammer genoeg dóór.
Er zijn er ook die het al te gek vinden om als enige uit de groep ... rechtsomkeert te maken.
Om het eindpunt, om de finish te bereiken zul je op het keerpunt een draai van 180 graden moeten maken.

Je krijgt dus, lieve mensen, niet vanzelfsprekend toegang tot het Koninkrijk van de hemel.
Je moet tot inkeer, tot omkeer komen.
Je moet je willen bekeren van je zelfgekozen wegen en leerling van Jezus worden.
Jezus navolgen en Hem op zijn woord geloven.
En dat niet voor een tijdje.

Jezus navolgen ... door te volharden ... zelfs als je omwille van je geloof in Hem ... vervolgd zult worden.

*

'Makarios' , gelukkig, zalig ben je. Nu al.
Als je een volgeling van Jezus wilt zijn.
Hij gaat je voor ... op de smalle weg van het Koninkrijk van de hemel.
Soms is dat geen gemakkelijke weg.
Een weg met hindernissen, een weg met gevaren en met vijandiggezinde mensen.
Voor Jezus is de weg van het Koninkrijk een weg van lijden en van sterven aan een kruis.
Maar ook een weg ... dwars door de dood.
Als volgelingen van Jezus, als burgers van het Koninkrijk van de hemel gaat Hij ons voor.
Op weg naar Gods grote toekomst.
Op weg naar de berg van de eeuwige vrede: de berg van het **nieuwe Jeruzalem!**
Jezus nodigt ook u en jou en mij uit om Hem te volgen.
Hij wil je Koning, Hij wil je Zalig-maker zijn.
Dan kan het niet anders of het wordt straks een hemels feest ... op de berg van het Koninkrijk, voor u, voor jou, voor mij!

***

Laten we samen bidden:

Heer, onze God, In het hart van ieder mens is er het verlangen naar geluk.
Geluk in de liefde, geluk in het leven.
U kent onze idealen, U kent de doelen die we in ons leven graag willen bereiken.
Maar U weet ook, dat het leven zo hard en zo weerbarstig kan zijn.
Dat er van onze idealen soms niets terecht komt.
Dat we de doelen die we ons hebben gesteld niet kunnen bereiken.
Dar de dingen ons soms bij onze handen afbreken.
En dan is er ook nog de dood, die ons als een dreiging tegemoet komt.
Wat is het dan geweldig dat Jezus ons vanmiddag bij de hand neemt.
Dat Hij ons voorgaat op de weg naar het Koninkrijk van de hemel.
Dwars door het leven en de dood.
Dat we mogen leven als kinderen, als burgers van Uw rijk van vrede.
Want daar, bij U, mogen we het geluk terugvinden.
Daar bij U wacht ons een leven van vrede en van overvloed.
Bewaar ons voor hoogmoed. Geef ons een nederig hart.
Bedelaars zijn we. Van U in alles afhankelijk.
Geef ons ook in de komende week dat wat we nodig hebben ... voor ons lichaam en voor onze geest.
We vragen en bidden U dat in de naam van de Heer Jezus, uw Zoon, onze Redder, onze Zaligmaker.
Amen.

Ds. Jan K.C.Kronenberg

Leeuwarden 21 oktober 2007

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !